

Kehokuiskaajan mietteitä

Kautta kiven ja kannon

Olet luvannut itsellesi. Vannonut suorastaan. Olet ajatellut, että nyt saa riittää, nyt otat itseäsi niskasta kiinni, tässä meni raja. Päätät toimia vastedes toisin, mutta hiljalleen alat lipsua lupauksestasi. Yrität terästytyä, mutta yhä useammin jätät *vain tämän kerran* lenkin väliin, myönnyt viimeisen kerran hommaan, joka ei sinulle kuuluisi tai tiuskaiset *puolivahingossa* puolisollesi ja vain, koska olet todella väsynyt.

Kuulostaako tutulta?

Jos ei, olet ainutlaatuinen yksilö ja lujamielinen kaveri. Hieno juttu, mutta oikeastaan sillä ei ole väliä. Sillä lupaukset ovat turhia. Intuition näkökulmasta ainakin.

Olen joskus kuullut hyvän laihdutusohjeen: laihduttaminen ei tarvitse suuria lupauksia vaan pieniä valintoja. Ohje pätee moneen muuhunkin asiaan. Suuria lupauksia on paljon helpompi tehdä kuin oikeita pieniä valintoja. Ongelmana kuitenkin on, että suurten lupauksen pitäminen koostuu pienistä valinnoista.

Suuret lupaukset ovat mielen ja egon erityisalaa. Vannonne, vaadimme ja päätämme ja useimmiten suurieleisesti sekä vahvojen tunteiden säestämänä. Pienet valinnat puolestaan ovat polku, jota pitkin intuitio ohjaa kulkemaan. Oikeastaan kyse ei ole edes valinnoista, sillä intuitio johdattaa aina yksiselitteisesti. *Kulje tähän suuntaan. Sano näin. Lisää selleriä.*

Lupaukset ovat intuitiivisessa elämässä mahdottomia, sillä mieli ei voi tietää, mikä ihmiselle on parasta. Mikäli lupauksen onnistuu pitämään, se kahlitsee. Vaikka mieli on ihmeellinen ja voimakas väline, se ei näe huomiseen ja sen näkökulma on kovin rajoittunut. Se on kuin paperiarkille

piirretyn ympyrän ala. Intuitiivinen ohjaus puolestaan on moniulotteinen avaruus, jossa paperiarkki leijuu – ikuisuuksien, madonreikien ja planeettojen keskellä.

Intuitiivinen toiminta virtaa ja muuttaa suuntaansa ketterästi kuin vauhdissa välkkyvä puro. Voit luvata lenkkeillä kolme kertaa viikossa, mutta intuitiosi voi johdattaa sinut tanssimaan, rakastelemaan, pitämään lepopäivää tai maalaamaan. Voit luvata olla syömättä herkkuja, mutta intuitiosi voi kuljettaa sinut ystäväsi luokse kylään, jossa maistat sulattavan hyvää suklaakakkua ja vanha leipomisharrastuksesi roihahtaa liekkeihin. Tai voit päättää, ettet sano enää pahasti puolisollesi, mutta intuitiosi saa sinut tiuskaisemaan, mistä syttyy puhdistava riita ja saatte viimeinkin asian selvitettyä.

Kun ihminen on täysin antautunut maailmalle ja intuition johdatukseen, lupauksia ei tarvita eikä niitä voida antaa. Edes se kuuluisin lupaus, "tahdon", ei ole mahdollinen. Voimme rakastaa nyt ja ikuisestikin, mutta emme voi *luvata* rakkautta emmekä varsinkaan sitä, että tulemme viettämään toisen kanssa koko loppuelämämme.

Parasta onkin jättää kivet ja kannot suosiolla rauhaan. Älä lupaa mitään. Älä toisille, Jumalalle, maailmalle, äläkä etenkään itsellesi. Seuraa sen sijaan sisäistä ääntäsi valppaana ja joustavana, niin kuljet sulavasti osana elämän virtaa.

Jos kuitenkin näin vuoden alussa tunnet palavaa tarvetta luvata jotain, lupaa seurata intuitiotasi. Se on paras lupaus, jonka voit maailmalle ja itsellesi antaa.

KAISA SUVANTO

Kirjoittaja on Jyväskylässä toimiva energiahoitaja sekä luovan kirjoittamisen opettaja. sekä Herkällä iholla -blogin kirjoittaja.